

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	9
GİRİŞ.....	11
1. KABALA NEDİR?	15
2. YARATILIŞIN AMACI VE İNSANIN ÖZÜ	19
3. GEÇMİŞTEN BUGÜNE KABALA BİLMİ.....	23
4. GERÇEK Mİ? SİMÜLASYON MU?	29
5. HAKİKAT.....	33
6. SEBEP - SONUÇ DÜNYALARI.....	39
7. ÖĞRENMENİN MOTORU: ARZU	45
8. OTANTİK KABALA KAYNAKLARI.....	51
9. ÖZGÜR SEÇİM VAR MI?.....	59
10. KİŞİYİ İNŞA EDEN DISSAL FAKTÖRLER: ÇEVRE	65
11. YARATILIŞIN YARATILIŞI - IŞIĞIN DÖRT SAFHASI.....	71
12. MANEVÎ DÜNYALAR VE YAKUP'UN MERDİVENİ.....	79
13. YARATILANI YARADAN'DAN ÖTÜRÜ SEVMEK.....	85
14. EGOİZM, KÖTÜLÜK VE ISLAH MEKANİZMASI	91
15. O'NDAN BAŞKASI YOK	95
16. FORM EŞİTLİĞİNİ EDİNMEK: İNSAN OLMAK	101
17. MANEVÎ ÇALIŞMANIN TEMEL YAPISI	107
18. İZLENİMLE BÜYÜMEK: BİLGİ DEĞİL, EDİNİM.....	113
19. HAYATIN ANLAMINI KABALA İLE EDİNMEK.....	119
20. ARZU İLE IŞIĞIN BİRLİKTELİĞİ.....	125
21. TZIMTZUM İLE MASAH İLİŞKİSİNDEN İNSANA	131

22. KABIN (Kli) İNŞASI.....	137
23. UYUMSUZ İKİ NİTELİĞİN ORTAK FORM ARAYIŞ.....	143
24. IŞIKLARIN ÇATIŞMASI VE MASAHA'IN ARINMASI	149
25. MANEVÎ YAPININ HAFIZASI: REŞİMOT	155
26. İKİNCİ KISITLAMA: MALKUT'UN BİNA'YA YÜKSELİŞİ.....	163
27. MANEVÎ DÜNYALAR VE İLK İNSAN.....	169
28. KABALA ÖĞRENMEK NE KAZANDIRIR?.....	175
29. BİREYİN KENDİNİ AŞMASI VE BİRLİK İÇİNDE ISLAH.....	181
30. KARŞILIKLI DESTEK VE KOLLEKTİF YÜKSELİŞ	191
31. GRUP İÇİNDE SEVGİ VE NİYET İNŞASI.....	197
32. KOMŞUNU KENDİN GİBİ SEV.....	203
33. BİR ÖĞRETMENİN, BİR DE DOSTUN OLSUN	211
34. DOSTUN YÜCELİĞİ: MANEVÎ YOLUN BAŞI.....	225
35. KÖTÜ SÖZÜN ÖZÜ.....	233
36. SEFİROT.....	251
SON SÖZ.....	259
KAYNAKÇA.....	261
KAVRAMLAR SÖZLÜĞÜ	263
TRANSLİTERASYON NOTLARI.....	268
YAZAR HAKKINDA	271

ÖNSÖZ

İnsanlık, varoluşunun anlamını aradığı sürece yolunu hiç kaybetmedi. Yalnızca yönünü değiştirdi; bazen gökyüzüne baktı, bazen kalbinin içine... Tüm bu arayışların özünde tek bir soru vardı: **“Ben kimim ve neden buradayım?”**

Maneviyatın bilgeliği, bu soruya cevap vermez, çünkü cevabı dışarıda arayan hiçbir insan onu bulamaz. Yalnızca insanın içinde yankılanan bir sesi işittirir: “Senin kökün sevgi, varlığın ise bu sevgiyi yeniden hatırlamaktır.”

Kabala bilgeliği, insanın kendini doğanın bütüncül düzeni içinde görmesini sağlayan kadim bir yöntemdir. İnanç değil, keşiftir. Dogma değil, deneyimdir. Ve her birimiz, bu deneyimin potansiyel taşıyıcılarıyız.

Kitabı okurken karşılaşacağınız kavramlar; Işık, Kap, Kısıtlama, Perde, Sevgi, Dostluk vb bir inanç sisteminin soyut sembolleri değil, insanın iç dünyasında işleyen yasaların adlarıdır. Her biri, insan egoizminin, yani alma doğasının dar sınırlarından çıkıp ihsanın genişliğine adım atma sürecini anlatır. Bunlar, öğrenilecek bilgiler değil, yaşanacak hâllerdir.

Maneviyatın dili evrenseldir. Ne bir dine, ne bir millete, ne de bir kültüre aittir. Tıpkı ışığın rengi ayırmaması gibi, Yaradan'ın

sevgisi de sınır tanımaz. Bu nedenle burada anlatılan her şey, herhangi bir inanca değil, insanın özüne hitap eder.

Bu satırları okurken yalnızca bir öğretinin dizilişini değil, bir içsel yolculuğun haritasını da bulacaksınız. Kimi zaman bir kavram açıklığıyla, kimi zaman bir dostluk sahnesiyle, kimi zaman da bir sessizlikle karşılaşacaksınız. Çünkü maneviyat, kelimelerden çok sessizlikte anlaşılır; orada Yaradan konuşur, herkes dinler.

Okuyacağınız içerik, bilgiyle dolu bir zihne değil, anlamı arayan kalplere yazılmıştır. Her sayfa, içimizdeki ışığın hatırlanmasına yardım edecek şekilde düzenlenmiştir. Bu, neye inandığımıza değil, ne olduğumuza bakmaya bir davettir.

Yolun sonunda varılacak bir hedef yoktur. Yolun kendisi hedeftir. Çünkü insan, Yaradan'a benzemeye çalıştıkça, yasasına yakınlaştıkça zaten O'nun içindedir. Ve o anda, her şeyin zaten hep orada olduğunu fark eder.

Okumaya başlarken herkes için tek bir dileğimiz olsun: İçinizdeki o küçük noktayı, yani sevgiye dönme arzusunu canlı tutun. Çünkü o nokta, sizi tüm yaratılışın kaynağına geri götürecek ışıktır.

Bu kitap bir referans ya da kaynak niteliğinde değildir. İçerikde sunulan bilgiler yaptığım araştırmalar sırasında edindiğim bilgilerdir ve herhangi bir bağlayıcılığı yoktur.

GİRİŞ

İnsanın anlam arayışı, yalnızca yaşamın nedenini bulmak değil, yaşamın kendisini doğru biçimde kavramaktır. Bu çalışma, insanın içsel yapısı ile doğanın bütünsel düzeni arasındaki bağı açıklamayı amaçlar. Temel varsayım şudur: Doğa, tek bir yasa tarafından yönetilir, bu **denge yasasıdır**. Bu yasa, tüm sistemlerin, tüm ilişkilerin ve insanın iç dünyasının temelinde işler.

Bu kitap, o yasayı düşünsel ve deneyimsel düzeyde anlamaya yöneliktir. Yol boyunca, “ben kimim ve neden buradayım?” sorusunu teorik bir merak olarak değil, bir gözlem zemini olarak ele alacağız. Çünkü burada bilgi, dış dünyadan değil, insanın kendi bilinç katmanlarından edinilir.

İçerik, birbirine bağlı kavramlardan oluşan bir zincir hâlinde- dir: Kök ve Dal Yasası, Işık ve Kap ilişkisi, Kısıtlama, Perde, Işığın Dört Safhası, Islah Dünyaları, Sevgi Yasası ve Çember Yöntemi. Bu kavramlar birer öğretim başlığı değil, insanın içsel doğasının farklı görünümleridir. Okudukça, bunların dış dünyayı değil, kendi içsel işleyişimizi tanımladığını fark edeceğiz.

Aslında anlatılan her şey, bir sistemin açıklamasıdır. Ancak bu sistem soyut bir teori değil, yaşanan bir düzeni tarif eder. Bu yüzden, her bölümde anlatılan ilkenin kendi hayatımızdaki

karşılığını gözlemleyerek ilerlerlersek faydalı olur. Bu yaklaşım, bilginin edilgen biçimde alınmasını değil, **aktif bir farkındalıkla özümsemesini** sağlar.

Kitabın yapısı, adım adım derinleşen bir mantığa sahiptir. Başlangıçta kavramların açıklamalarını göreceğiz, ardından bu kavramların insanla ve çevresiyle kurduğu bağları inceleyeceğiz. Son bölümler, edinilen bilginin yaşama, ilişkilere ve bütünsel algıya nasıl yansıdığını gösterecek bize. Bu sıralama, bir öğretim dizgesi değil, bir dönüşüm sürecinin akışıdır.

Bu sebeplerden ötürü, bu kitabı baştan sona bir defada okumak yerine, her bölüm üzerinde durarak ilerlerseniz azami faydayı edirsiniz. Çünkü burada karşınıza çıkacak kelimeler yalnızca tanım değildir, birer ölçü, birer içsel koordinattır. Kavramların gerçek anlamı, onları zihinsel olarak çözmekten değil, insanın kendi içinde doğrulamasından doğar.

Bu nedenle bu çalışma, kişisel bir inanç ya da düşünce biçimi değil, **doğanın genel işleyişine dair evrensel bir açıklamadır**. Her insan, aynı sistemin bir parçasıdır ve bu sistemin yasaları hepimizin içinde işler. Bu sebeple okuyacaklarınızı bir dogma olarak değil, kendinizi gözlemlemek için bir yöntem olarak ele almalısınız.

Yolun sonunda kesin-net-belirli bir sonuç yoktur, çünkü amaç, bir bilgiye ulaşmak değil, bir algı biçimi kazanmaktır. Kişi, varoluşun yasasını anladıkça, onunla uyumlu hâle gelir. Bu uyum, insana huzur, netlik ve sevgi olarak yansır.

Son olarak, kitaba girmeden önce çokça yanlış söylenen ya da bilinen bir konuya netlik getirelim ve sonra okumaya başlayalım.

Biz bu kitabı okurken Kabala “**çalışıyor**” olmayacağız fakat Kabala “**öğreniyor**” olacağız. Hataya düşmemek için bu iki kavram arasındaki farkı başlamadan bilmemizde fayda var. Şimdi onu açıklayalım.

- “**Kabala öğreniyorum**” dediğinizde, bu **entelektüel edininim** anlamına gelir. Kişi bilgiyi dışsal biçimde alır, metinleri, kav-

ramları, tanımları okur ama hâlâ zihinsel düzlemde kalır. Bu, bilginin aktarımıdır; yani *Limud*.

- “Kabala çalışıyorum” ise farklı bir şeydir. Bu, içsel form eşitlemesi demektir. Yani kişi metni kendinde çalışır, okuduğu her sözcükte kendi doğasıyla, niyetiyle, arzularıyla yüzleşir. Bu artık öğrenme değil, ıslah niyetiyle temas hâlidir; yani *Avoda*.

Kabalistler der ki:

“Kabala, çalışılmadıkça açılmaz, çünkü kitap değil, bir sistemdir.”

Dolayısıyla “öğrenmek” bilgi kazandırır, “çalışmak” formu değiştirir. İlkinde akıl öğrenir, ikincisinde ise ruh.

1

KABALA NEDİR?

Gerçekliği Anlama Arayışı

Kabala, insanın yaşamı boyunca sorduğu en temel sorulara cevap arayan bir araştırma disiplini. “Nereden geldik, neden varız, yaşamın anlamı nedir?” gibi sorular, insanın içinde bazen sessiz, bazen rahatsız edici bir biçimde yankılanır. Kabala ilmi, bu soruların peşine düşenler için geliştirilmiş bir yöntem. Bu öğretinin kökeni yalnızca otantik kaynaklara değil, doğanın kendisine dayanır. Çünkü Kabala’ya göre doğa ile Yaradan aynı şeydir; İbranice’de “Teva” ve “Elohim” sözcüklerinin (İbrani Gematria’da ki) sayısal değeri aynıdır; 86. Bu, doğanın değişmez yasalarının Yaradan’ın sisteminden başka bir şey olmadığını gösterir. Dolayısıyla Kabala, inanca değil, doğanın işleyişine dair gözleme dayalı bir bilimdir.

“Kabal” Sözcüğünün Anlamı ve Edinim Kavramı

“Kabala” sözcüğü İbranice “lekabel” kökünden gelir ve “almak”, “kabul etmek” ve “kabul ederek almak” anlamlarını taşır. Ancak burada kastedilen, maddi bir şeyi almak değil, anlamı ve bilgeliği almaktır. Kabala, insanın var-oluşun kökeninden yayılan gerçekliği algılayabilmesi için geliştirilmiş bir edinim metodudur. Kabalistler, tüm realitenin iki temel nitelikten oluştuğunu söyler: **ihсан etme arzusu ve alma arzusu**. İhsan etme niteliği Yaradan’a